

International Science Group
ISG-KONF.COM

MODERN SCIENCE, PRACTICE,
SOCIETY

25
MAY
26

XVIII

SCIENTIFIC AND
PRACTICAL
CONFERENCE
BOSTON, USA

DOI 10.46299/ISG.2020.XVIII
ISBN 978-1-64871-446-7

MODERN SCIENCE, PRACTICE, SOCIETY

Abstracts of XVIII International Scientific and Practical Conference

Boston, USA
25-26 May 2020

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The 18 th International scientific and practical conference « MODERN SCIENCE, PRACTICE, SOCIETY » (25-26 May 2020). Boston, USA 2020. 514 p.

ISBN - 978-1-64871-446-7

Published on **Bookwire™**
by Bowker
<https://www.bookwire.com/>

Text Copyright © 2020 by the International Science Group(isg-konf.com).

Illustrations © 2020 by the International Science Group.

Cover design: International Science Group(isg-konf.com). ©

Cover art: International Science Group(isg-konf.com). ©

The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required.

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is:

Aleksandrova N.,the role of managerial culture in the educator’s professional growth
// Impact of modernity on science and practice. Abstracts of XVIII International Scientific and Practical Conference. Boston, USA 2020. pp. 14-18 pp..

URL: <http://isg-konf.com> .

141.	Штундер В.Є. ПРАВОВА КУЛЬТУРА ЯК ФОРМА ВІДТВОРЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ПРАВОВИХ ІНСТИТУТІВ	496
142.	Шуть Т.О. ФОРМУВАННЯ СПІВАЦЬКИХ НАВИЧОК ЯК ФУНДАМЕНТ ПРОЦЕСУ ВОКАЛЬНО - ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	499
143.	Щетініна Т.О., Кірій А.О., Рибалко А.А. СТАН ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЕПУТАТІВ МІСЦЕВИХ РАД В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ	503
144.	Щирська В.С. СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ КООРДИНАЦІЇ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ	507
145.	Ястремська Л.С., Корнієнко І.М., Барановський М.М. КОНВЕРСІЯ РОСЛИННИХ ВІДХОДІВ СТАЛИМ КОНСОРЦІУМОМ МІКРООРГАНІЗМІВ З ОТРИМАННЯМ БІООРГАНІЧНОГО ДОБРИВА ТА БІОГАЗУ	511

СТАН ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЕПУТАТІВ МІСЦЕВИХ РАД В УМОВАХ РЕАЛІЗАЦІЇ РЕФОРМИ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ

Щетініна Т. О.,

кандидат історичних наук, доцент,
доцент кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавської державної аграрної академії

Кірій А. О.,

магістр спеціальності «Публічне управління та адміністрування»
Полтавської державної аграрної академії

Рибалко А. А.

магістр спеціальності «Публічне управління та адміністрування»
Полтавської державної аграрної академії

Одним з важливих завдань, які постали перед українським суспільством у процесі реалізації реформи децентралізації, стало питання про підвищення рівня компетентності депутатів місцевих рад, так званого базового рівня. Нагадаємо, що базовим є рівень місцевого самоврядування села, селища, міста, районів в містах, які після відповідних змін у чинному законодавстві буде об'єднувати поняття «громади».

Умовою успішної децентралізації має стати потужна громада, яка на своєму регіональному рівні вирішуватиме цілий комплекс соціально-економічних питань, демонструючи максимальну наближеність до об'єктивних потреб життя громади. Крім того, на рівні громад, а точніше на рівні об'єднаних територіальних громад, зосереджуються значні кошти від податкових надходжень, які потребують доцільного та ефективного їх використання. Зрозуміло, що значна частина як юридичної, так і моральної відповідальності покладається суспільством в першу чергу на голів громад, корпус яких на сьогоднішній день складають яскраві, харизматичні лідери місцевих спільнот. Але значна частина систематичної роботи з вирішення буденних, рутинних, а іноді конфліктних і складних питань покладається на депутатський корпус місцевих рад. Не маємо підстав стверджувати, що недостатньо рівня підготовки для вирішення суспільно-економічних питань лише у депутатів громад сільської місцевості, теж стосується і районних центрів.

Враховуючи той факт, що громада є адміністративно-територіальною одиницею базового рівня, до якої належить один або декілька населених пунктів, то кращою можемо вважати ситуацію з рівнем освіти, досвідом професійної діяльності у депутатів місцевих рад обласних міст. Хоча це не може гарантувати, що до депутатського корпусу не потраплять особистості, які

активно та яскраво заявили себе місцевій спільності під час виборів, але не є достатньо досвідченими у питаннях соціально-економічного життя міста, особливо, коли йдеться про міста-мільйонники зі складною інфраструктурою, транспортною логістикою тощо.

Вирішується така проблема, а бо хоча б мінімізуються її негативні наслідки, шляхом підвищення кваліфікації депутатів місцевих рад. Такий підхід до вирішення питання не новий, практика була започаткована досить давно і себе виправдовує. Нагадаємо, що Концепція формування системи підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад була схвалена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2009 р. № 385-р [1]. У документі прямо зазначалось, що 40-60 % депутатів місцевих рад обираються вперше, і це свідчить про відсутність у них відповідного досвіду та про потребу в професійному навчанні. Підвищення кваліфікації депутатів місцевих рад залишається дієвим методом, про це свідчить і той факт, що з запровадженням реформи децентралізації та формуванням відповідної нормативно-правової бази, Концепція не втратила чинності та набула подальшого розвитку в ряді інших правових документів.

Концепція чітко визначала, що підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад повинні проводитись за такими видами навчання: професійні програмами; спеціалізовані короткострокові навчальні курси; тематичні постійно діючі та короткострокові семінари; тренінги.

Було передбачено, що підвищення кваліфікації за професійними програмами для сільських, селищних, міських голів, голів та заступників голів районної, районної у місті ради, обласної ради, секретарів сільської, селищної та міської ради, а також депутатів місцевих рад повинно проводитись не менше одного разу протягом строку здійснення повноважень [1].

Згідно Концепції передбачалось вивчати за професійними програмами основи Конституції України, законодавства про місцеве самоврядування, місцеві органи виконавчої влади, земельного та бюджетного законодавства, основ соціального захисту населення, управління, містобудування, житлово-комунального господарства, місцевого економічного розвитку, а також питань з основних напрямів діяльності органів місцевого самоврядування.

Вважаємо, що саме реформа децентралізації спонукала органи державної влади суттєво оновити нормативно-правову базу підвищення кваліфікації депутатів місцевих рад. Через десять років після схвалення Концепції було прийнято Положення про систему професійного навчання державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 6 лютого 2019 р. № 106 [2]. У рамках виконання Положення наказом від 10 жовтня 2019 р. № 185 Національного агентства України з питань державної служби було затверджено Вимоги до змісту і структури програм підвищення кваліфікації державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших

заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад [3].

Положення, і сформульовані у відповідності до нього Вимоги, вивели процес підвищення кваліфікації депутатів місцевих рад на якісно вищий рівень. Зокрема, передбачається, що за результатами вивчення загальних потреб у професійному навчанні, вони визначаються та оприлюднюються на веб-порталі управління знаннями, а також враховуються під час формування переліку пріоритетних напрямів (тем) для підвищення кваліфікації.

Хоча основна увага у положеннях цих нормативно-правових актів приділена державним службовцям та посадовим особам місцевого самоврядування, частина норм спрямована безпосередньо на депутатський корпус місцевих рад. Так, незмінною залишилася норма щодо підвищення кваліфікації не менше одного разу протягом строку здійснення повноважень, що вважаємо не достатньою, враховуючи значну кількість змін в законодавстві, складну соціально-економічну ситуацію в державі. Адже окремі громади вважатимуть за потрібне додатково направити своїх депутатів на підвищення кваліфікації, а частина громад, можливо і через фінансові ускладнення, обмежиться формальним разовим навчанням.

Положення передбачає, що підвищення кваліфікації посадовців публічної сфери, в тому числі і депутатів місцевих рад, може здійснюватися не лише очно (денна та вечірня форма), але й в дистанційному та змішаному (поєднання очної та дистанційної форм з використанням спеціальних інтернет-платформ, веб-сайтів тощо) форматі навчання. Такий підхід значно спрощує доступ депутатів місцевих рад до процесу підвищення кваліфікації, і навіть дозволяє поєднувати його як з основною роботою, так і з виконанням представницьких депутатських повноважень.

Положення також передбачає, що державні службовці у межах виконання індивідуальних програм та посадові особи місцевого самоврядування мають набирати протягом календарного року не менше одного кредиту за Європейською кредитною трансферно-накопичувальною системою (це 30 годин навчального процесу). Така норма не розповсюджується на депутатів місцевих рад, що не сприятиме їх постійному включенню у підвищення кваліфікації протягом виконання своїх повноважень. Доречно було б і цю категорію діячів публічної сфери долучити до систематичної роботи із самовдосконалення, встановивши, не кількісні вимоги щодо набраних кредитів за європейською кредитно-трансферною системою, як для посадових осіб, а встановивши перелік навчальних програм та терміни їх опанування. Наприклад, для депутатів місцевих рад базового рівня, що вперше обрані, обов'язковим має бути відвідування короткострокових курсів або вебінарів за тематикою формування місцевих бюджетів, відвідати які бажано за перші три місяці виконання свої представницьких функцій.

Зрозуміло, що встановлювати вимоги до обраних представників як і для осіб, що перебувають у трудових відносинах, неможливо з точки зору відсутності засобів впливу (їх не можна звільнити, виголосити догану тощо). До певної міри дієвим механізмом може стати обов'язковість інформування

виборців про проходження депутатами місцевих рад підвищення кваліфікації, наприклад, на офіційних сайтах відповідних рад. Але все ж таки основним стимулом підвищення кваліфікації депутатів місцевих рад залишається рівень їх свідомості, прагнення до самовдосконалення, почуття відповідальності перед виборцями за якість своєї діяльності. Отже, питання щодо підвищення кваліфікації депутатів місцевих рад базового рівня безперечно потребує подальшого вдосконалення, на що вже вплинули зміни в суспільстві, викликані реформою децентралізації.

Список літератури:

1. Концепція формування системи підвищення кваліфікації посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад: розпорядженням Кабінету Міністрів України від 8 квітня 2009 р. № 385-р. *Урядовий портал. Єдиний веб-портал органів виконавчої влади України.* URL: <https://www.kmu.gov.ua/nras/207659060> (дата звернення: 20.03.2020 р.)

2. Положення про систему професійного навчання державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад: Постанова Кабінету Міністрів України від 6 лютого 2019 р. № 106. *Верховна Рада України. Законодавство України: інформаційно-пошукова система.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/106-2019-%D0%BF> (дата звернення: 25.03.2020 р.)

3. Вимоги до змісту і структури програм підвищення кваліфікації державних службовців, голів місцевих державних адміністрацій, їх перших заступників та заступників, посадових осіб місцевого самоврядування та депутатів місцевих рад: Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 10 жовтня 2019 р. № 185. *Верховна Рада України. Законодавство України: інформаційно-пошукова система.* URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1159-19> (дата звернення: 25.03.2020 р.)